

Publicerad 2011-05-15 19:57 av L I V

och i varje andetag tar allt en ny början

En orörd saga om horisonter
vilar trött på min huvudkudde
Allt har så suddiga konturer
för rastlösa själar som mig
men jag försöker;
Gud ska veta att jag försöker

Drömmar ser så annorlunda ut inifrån
och kanske har jag gått i vilse i en nu igen
och hur många stjärnor har jag inte räknat sen sist

Hur skulle ni kunna veta
när inte ens jag kan tyda
de ekon betongen viskar
vid gränsposteringen mellan natt och dag

Jag bär hallonblommiga skor;
som en påminnelse om livet
och innanför mina revben
pulserar allt jag vägrar släppa
allt det där som fortfarande känns

Kanske är jag mig själv närmast ändå
här i sagan om hon som väntar
på en gryning i varje nytt möte

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L I V med Poeter.se id #35208 innehar upphovsrätten